

SUCCESSIEPLANNING: EEN HANDLEIDING

A. HET DOEL VAN DE SUCCESSIEPLANNING

Bij een successieplanning moeten er drie fases doorlopen worden: in een eerste fase moet men zich de “*juiste*” **vragen stellen**, die worden besproken in punt B; vervolgens moet men de meest geschikte **oplossing zoeken** en moet die worden uitgevoerd (punten D en E); ten slotte is er de fase van de **opvolging** van de oplossing na de uitvoering ervan (punt F).

Die drie fases zijn essentieel en moeten op regelmatige tijdstippen herzien worden (soms moet men zich opnieuw vragen stellen over de familiale situatie, moet er een nieuwe diagnose gesteld worden of moeten er nieuwe oplossingen overwogen worden).

De successieplanning moet:

- > **degene die nadenkt over de overdracht van zijn vermogen geruststellen**, op verschillende manieren: zijn diepste wensen goed begrepen hebben, zijn wensen vertaald hebben in oplossingen die hem schikken, hem gerustgesteld hebben betreffende zijn toekomstige levensstandaard en betreffende zijn wens om bepaalde personen te beschermen, hem misschien ook gerustgesteld hebben over het fiscale aspect van zijn situatie en, ten slotte, hem de grenzen uitgelegd hebben van wat hij kan doen om zijn vermogen over te dragen,
- > **de begunstigen van het familiale vermogen geruststellen**. Het is immers de bedoeling dat er zo weinig mogelijk geschillen ontstaan tussen de begunstigen na de overgang van het vermogen, zowel op burgerrechtelijk als op fiscaal vlak.

B. HET ONDERZOEK NOPENS DE FAMILIALE, VERMOGENSRECHTELIJKE EN FISCALE SITUATIE

1. DE JUISTE VRAGEN STELLEN

Voor de voorbereiding van de nalatenschap moet men zich de juiste vragen stellen over zijn familiale, vermogensrechtelijke en fiscale situatie.

Naast alle vragen van administratieve, vermogensrechtelijke, familiale, psychologische en andere aard, moet ook rekening worden gehouden met bepaalde specifieke moeilijkheden betreffende zijn persoonlijke situatie: onder andere, heeft men een gehandicapt kind; of is men een kwetsbaar persoon; of hebben we een kind in het buitenland; bezit men een specifiek onroerend vermogen; of wenst men te denken aan de overdracht van een familiebedrijf, enz.?

Elke persoonlijke en familiale situatie is verschillend. Het is dus onmogelijk om een “stereotiepe” successieplanning uit te werken. Maatwerk is vereist en iedereen moet grondig nadenken over zijn situatie als toekomstig overledene, over zijn eigen wensen, over de gewenste prioriteiten bij de overgang van zijn bezittingen, ...

Wij geven hieronder een opsomming van vragen die minstens zouden moeten overlopen worden alvorens aan een successieplanning te beginnen (die misschien zal gebeuren door een verstandigere belegging van het vermogen, door schenkingen, door een testament, door een verkoop van een goed, door de oprichting van een vennootschap of van een buitenlands mechanisme, door de wijziging van het huwelijkscontract, ...).

De hierna opgesomde vragen zijn zeker niet beperkend of exhaustief, maar vormen wel een noodzakelijk vertrekpunt.

Hetgeen volgt zal dus geen concrete oplossingen inzake successieplanning aanreiken maar moet daaraan zeker voorafgaan wil men tot een planning “op maat” komen die aansluit bij uw wensen.

2. HOE ZIET UW FAMILIALE SITUATIE ERUIT?

Eerst en vooral is het van belang om de “*wettelijke*” familiale situatie van de toekomstige overledene en die van zijn toekomstige rechtverkrijgenden goed te kennen.

De “*sociale*” familie verschilt immers meer en meer van de “*juridische*” familie, hetgeen bij sommigen voor verwarring kan zorgen.

Zo is de man van een tante voor de meeste mensen een “*oom*”, terwijl hij juridisch gezien slechts de man van de tante is. Zo ook wordt het kind dat gewoon geadopteerd wordt door een zoon sociaal beschouwd als een kleinzoon, terwijl er geen enkele juridische band van verwantschap bestaat tussen de vader van de adoptant en het kind dat door die laatste geadopteerd wordt. Zo ook is een zoon die gewoon geadopteerd wordt door een persoon wettelijk gezien niet de broer van een biologisch kind van diezelfde persoon.

De volgende vragen moeten onder andere gesteld worden:

- > Heeft u kinderen? Zijn ze erkend? Zijn ze gewoon of vol geadopteerd? Komen ze voort uit één of meerdere huwelijken? Zijn er niet één of meerdere kinderen die niet erkend zijn en die “*tevoorschijn*” zouden kunnen komen?
- > Heeft u kleinkinderen? Zijn ze wettelijk uw kleinkinderen en niet stiefkleinkinderen (bijvoorbeeld kleinkinderen van uw echtgenoot)? Zijn ze gewoon geadopteerde kinderen van één van uw kinderen (in welk geval ze niet uw kleinkinderen zijn en niet kunnen erven van u) of kinderen die vol geadopteerd zijn door één van uw kinderen (in welk geval ze kunnen erven van u) ?
- > Indien u geen afstammelingen hebt, wie zijn uw naasten (ouders, broers of zussen, neven of nichten, ...)? Zijn ze wel degelijk familieleden van u en niet van uw echtgenoot?
- > Heeft u een echtgenoot? Leeft u samen met hem/haar of bent u gescheiden of aan het scheiden? Is het uw eerste huwelijk of een later huwelijk? Of bent u uit de echt gescheiden of weduwnaar/weduwe?
- > Heeft u een partner die u wil beschermen? Leeft u onder een stelsel van wettelijke samenwoning? Leeft u samen met andere personen die u zou willen begunstigen?
- > Heeft u minderjarige rechtverkrijgenden (jonger dan 18 jaar), minder bedeelde erfgenamen, die desgevallend anders beschermd moeten worden (een gehandicapt kind, ...)?
- > Heeft u rechtverkrijgenden die in het buitenland verblijven?

Aan de hand van die vragen kan onder meer:

- > nagegaan worden wie uw rechtverkrijgenden zijn en kan de erfopvolging van uw vermogen worden bepaald;
- > worden nagegaan of uw rechtverkrijgenden een erfrechtelijke reserve kunnen eisen (een minimumdeel van uw nalatenschap) en kan die reserve bepaald worden;
- > hun bekwaamheid of hun geschiktheid om een schenking of een legaat te ontvangen worden nagegaan;
- > het bedrag van de erfbelasting bepaald worden die zal verschuldigd zijn bij uw overlijden;
- > een meer geschikte verdeling worden geregeld in geval van minderjarige of onbekwame rechtverkrijgenden.

3. DE SAMENSTELLING VAN UW VERMOGEN

Welke goederen gaat u overdragen? Onroerende goederen? Liquide middelen? Kunstwerken? Effecten of andere roerende waarden?

Een nalatenschap waarin zich een kasteel of een eenmanszaak bevindt wordt anders voorbereid dan een nalatenschap waarin hoofdzakelijk effecten van vennootschappen of een effectenportefeuille voorkomen.

Het is ook belangrijk om de werkelijke eigenaar van de goederen goed te identificeren: hebt u onroerende goederen ingebracht in een vennootschap (in welk geval de nalatenschap roerend zal zijn en niet onroerend vermits het gaat om de aandelen van de vennootschap die in uw bezit zullen zijn)? Bezit u deze goederen in volle eigendom of hebt u slechts een opgesplitst recht op deze goederen (vruchtgebruik, naakte eigendom)? Bent u in onverdeeldheid met anderen?

Het zal bovendien noodzakelijk zijn om uw huwelijksvermogensstelsel en de verdeling van de goederen tussen de verschillende vermogens van het echtpaar (eigen, gemeenschappelijke, onverdeelde goederen) grondig te analyseren.

Wij kunnen enkel adviseren om op een bepaald ogenblik een exacte lijst op te maken van de goederen die u bezit, waarbij een zo waarheidsgetrouw mogelijke evaluatie moet worden gedaan.

Ten slotte is het van belang om de ontvangen of te ontvangen inkomsten te analyseren, vermits dit aspect in overweging wordt genomen wanneer er oplossingen moeten worden gevonden die passen bij uw levensstandaard. Het zal in dat geval gaan om de **financiële** planning, die ook niet te onderschatten valt.

4. DE PLAATS VAN LIGGING VAN UW GOEDEREN EN UW VERBLIJFPLAATS (EN DESGEVALLEND DIE VAN UW RECHTVERKRIJGENDEN)

Rekening houdend met de regionalisering van ons land moet de ligging van de fiscale verblijfplaats in België van de toekomstige overledene bepaald worden: is de toekomstige overledene een fiscaal inwoner van het Vlaams Gewest, van het Waals Gewest of van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest? In functie van zijn fiscale verblijfplaats moet de Vlaamse, Waalse of Brussels wetgeving inzake erfbelasting of successierechten (en inzake schenkingsbelasting of schenkingsrechten) toegepast worden.

De lokalisatie van de fiscale verblijfplaats van de persoon die aan successieplanning doet (of desgevallend van zijn rechtverkrijgenden) en de lokalisatie van de goederen hebben eveneens een primordiaal belang voor de toepassing van de Belgische burgerlijke en fiscale wetten, onder andere:

- > indien de overledene, ongeacht zijn nationaliteit, zijn fiscale verblijfplaats heeft in België, zal er in België een heffing van erfbelasting plaatsvinden op al zijn goederen, ongeacht de lokalisatie ervan.
En er moet ook worden nagegaan of er niet eveneens erfbelasting verschuldigd is in een andere staat, op grond van een ander criterium: de nationaliteit van de overledene (bijvoorbeeld, de Verenigde Staten), zijn fiscale verblijfplaats (een andere staat dan België zou van oordeel kunnen zijn dat de overledene ook een fiscaal inwoner is op zijn grondgebied), de fiscale verblijfplaats van de rechtverkrijgenden (bijvoorbeeld, als een rechtverkrijgende in Spanje of in Duitsland verblijft, zal er erfbelasting of schenkingsbelasting verschuldigd zijn in die landen, naast de in België verschuldigde belasting; hetzelfde geldt voor Frankrijk, maar enkel voor de schenkingsbelasting) of de plaats van ligging van de goederen;
- > indien de overledene zijn **fiscale verblijfplaats in het buitenland** heeft, zal België enkel erfbelasting heffen op de op haar grondgebied gelegen onroerende goederen (ongeacht de nationaliteit van de overledene);
- > het is het recht van de gewone verblijfplaats van de overledene dat de **burgerrechtelijke** regels bepaalt die van toepassing zijn op de nalatenschap, zonder onderscheid tussen de roerende en onroerende goederen (sinds 17 augustus 2015, ten gevolge van de inwerkingtreding van de Europese verordening betreffende de nalatenschappen). Een toekomstige overleden inwoner van België kan echter beslissen om een ander recht (dan het Belgisch recht) toepasbaar te verklaren op zijn nalatenschap indien hij een andere nationaliteit heeft dan de Belgische nationaliteit. Hij kan het recht van één van zijn andere nationaliteiten kiezen.
Op de wereldwijde nalatenschap van een Frans onderdaan die in België hoofdzakelijk verblijft en die in 2016 overlijdt, zal dus het Belgisch recht worden toegepast. Maar indien hij dit voorziet in een testament, zou hij kunnen kiezen voor het Franse recht dat dan van toepassing zou zijn op de devolutie van zijn gehele nalatenschap, met inbegrip van de goederen in België gelegen.

Het is dus belangrijk om elke internationale implicatie van het vermogen goed te kennen, waarbij in het achterhoofd moet worden gehouden dat, indien de toekomstige overledene zijn gewone verblijfplaats later zou vestigen in een andere staat, die verhuis zijn planningsproject in voorkomend geval ongeldig zou kunnen maken. Elke staat heeft immers een verschillend erfrecht, zowel op burgerrechtelijk als op fiscaal vlak.

5. AAN WIE WENST U UW VERMOGEN OVER TE DRAGEN?

Het is van belang om de personen aan wie u uw vermogen wil overdragen of zij die u absoluut niet wilt begiftigen goed te omschrijven.

6. HET HUWELIJKSVERMOGENSSTELSEL VAN DE ECHTGENOTEN EN HET HUWELIJKSCONTRACT

Indien u aan vermogensplanning wilt doen, moet u zich bekommeren om uw huwelijksvermogensstelsel, dat in voorkomend geval overigens een huwelijksvermogensstelsel naar buitenlands recht zou kunnen zijn.

Zelfs wanneer het huwelijk een einde neemt door het overlijden van één van de echtgenoten is het belangrijk te weten onder welk huwelijksvermogensstelsel het echtpaar valt.

De analyse van het huwelijkscontract moet dus gebeuren vóór enige successieplanning, vermits in het huwelijkscontract ingevoegde clausules deze planning kunnen beïnvloeden.

En als er geen huwelijkscontract is, dan moet het wettelijke stelsel dat van toepassing is op de echtgenoten toegepast worden.

In dat verband weze opgemerkt dat men zich ook moet bekommeren om de contracten die gesloten zijn in het kader van een wettelijke samenwoning of van een samenwoning in het buitenland (PACS in Frankrijk, ...).

7. WENST U UW VERMOGEN BIJ LEVEN OVER TE DRAGEN OF WIL U WACHTEN TOT UW OVERLIJDEN?

Aanvaardt u dat uw bezittingen overgedragen worden bij leven, wenst u te wachten tot uw overlijden of wil u uw beslissing laten afhangen van uw goederen, van uw rechtverkrijgenden of van enige andere overwegingen van burgerrechtelijke of fiscale aard?

Die vraag zal een invloed hebben op de planning zelf: in functie van uw wensen zal u geadviseerd worden om een schenking te doen (overdracht bij leven) en/of een testament (overgang bij uw overlijden); of om het ene of het andere beding van uw huwelijkscontract te wijzigen.

8. IN GEVAL VAN OVERDRACHT VAN UW VERMOGEN BIJ LEVEN, WIL U DAN DE CONTROLE BEHOUDEN OVER HET BEHEER VAN DE GESCHONKEN GOEDEREN EN/OF DE INKOMSTEN VAN DIT VERMOGEN BEHOUDEN?

Betreffende een schenking die wordt voorgesteld in een vermogensplanning zijn er twee “klassieke” vragen:

- > wil de schenker de inkomsten behouden (of zelfs de meerwaarden) van hetgeen hij geschonken heeft of wil hij een rente krijgen als last voor zichzelf en/of voor een derde?
- > wil de schenker de beheers- of beschikkingsbevoegdheid behouden van de goederen die hij wil schenken?

Zo ja, tot welke leeftijd of welke latere gebeurtenis?

Afgeleid daarvan stellen zich dan alle vragen betreffende de garantie van de rente en van de beheersbevoegdheid (clausule van blokkering van de geschonken goederen, ...) en, in voorkomend geval, betreffende het beding van conventionele terugkeer in het kader van een schenking.

9. WILT U EEN ONDERSCHIED MAKEN TUSSEN UW RECHTVERKRIJGENDEN?

Wenst u een rechtverkrijgende te bevoordelen ten opzichte van een andere of wil u, integendeel, de gelijkheid tussen hen bewaren?

In dat laatste geval moet u goed omschrijven wat u verstaat onder “*gelijkheid*”, om latere moeilijkheden te vermijden.

Voorbeeld:

U zou in 2016 baar geld ter waarde van 120.000 € kunnen schenken aan een tweede kind met als doel de economische gelijkheid te bewerkstelligen (gelet op de inflatie) met een schenking van een 100.000 € in baar geld die in 2008 reeds door u werd gedaan aan uw eerste kind. Een schenking van een contant bedrag van 100.000 € aan één kind op dezelfde dag als een schenking van een onroerend goed ter waarde van 100.000 € aan een ander kind komt, voor de meeste mensen, neer op het verwezenlijken van een volkomen gelijkheid, zelfs indien het geschonken onroerend goed, op het ogenblik van het overlijden van de schenker 150.000 € waard is. Maar het Burgerlijk Wetboek stelt dat er in de twee aangehaalde voorbeelden echter een ongelijkheid bestaat tussen de kinderen, die bij uw overlijden tot een dispuut kan leiden dat u niet gewenst hebt en dat zelfs in strijd zou zijn met de door u opgezette successieplanning.

10. WENST U WELBEPAAALDE BEZITTINGEN OVER TE DRAGEN AAN BEPAALDE RECHTVERKRIJGENDEN?

Wenst u dat zij die u wil begiftigen samen dezelfde goederen ontvangen, ook al bezitten ze elk goed dan in onverdeeldheid of wenst u door schenking of testament reeds in een verdeling van de goederen te voorzien in functie van uw rechtverkrijgenden?

Dit kan slaan op het meubilair, onroerende goederen, effecten van vennootschappen, een individuele onderneming,...

Als u welbepaalde goederen zou toewijzen aan deze of gene rechtverkrijgende, zou zich de vraag kunnen stellen naar de gelijkheid of de ongelijkheid tussen de rechtverkrijgenden en de erfrechtelijke reserve van sommige rechtverkrijgenden.

11. DE NIET-VERMOGENSRECHTELIJKE ASPECTEN

Men mag niet vergeten dat diverse aspecten die mogelijk weinig te maken hebben met de vermogensrechtelijke aspecten belangrijk kunnen zijn om latere conflicten te vermijden: de voorbereiding van de begrafenis, de eventuele benoeming van een testamentuitvoerder, de keuze van een voogd voor de minderjarige kinderen in geval van overlijden van beide ouders, de bescherming van een gehandicapt kind, de verdeling van de macht in de onderneming, eenieders taak in die onderneming, de familieovereenkomsten, het levenstestament (Wat als ik onbekwaam wordt om mijn bezittingen te beheren? Wat met de therapeutische hardnekkigheid? Wat met orgaandonatie? Wat met euthanasie?)

12. DE ERFBELASING OF DE SCHENKINGSBELASTING

Naast de fiscale aspecten (directe belastingen) in de successieplanning (vennootschapsbelasting, inkomstenbelasting, meerwaardenbelasting, vermogensbelasting in sommige landen) moeten er ook verschillende vragen gesteld worden betreffende de erfbelastingen de schenkingsbelasting.

De vraag betreffende deze erfbelasting en schenkingsbelasting moet op dynamische wijze en dus niet statisch geanalyseerd worden. Dit wil dus zeggen dat men zich niet alleen de vraag moet stellen wat het bedrag van de erfbelasting zal zijn in geval van een onmiddellijk overlijden, maar dat men zich ook dezelfde vraag moet stellen in geval van overlijden na

verloop van jaren. In voorkomend geval zal de toekomstige overledene verhuisd zijn naar een ander gewest of naar een ander land, zal de samenstelling van zijn vermogen veranderd zijn en kunnen zijn rechtverkrijgenden, bij voorbeeld, ook naar een ander land verhuisd zijn.

Er moet eveneens rekening mee worden gehouden met het feit dat de erf- of schenkingsbelasting kan veranderen naargelang de leeftijd van de erfgenamen, zoals de erfbelasting die verschuldigd is door de langstlevende echtgenoot wanneer hij het vruchtgebruik erft of de schenkingsbelasting in Frankrijk, wanneer de schenking gebeurt met een voorbehoud van vruchtgebruik (naargelang de leeftijd van de schenker die zich het vruchtgebruik voorbehoudt).

De mogelijkheden van fiscale optimalisati moeten, regelmatig, worden herzien in functie van nieuwe omstandigheden. In voorkomend geval, kan hierop geanticipeerd worden, als de schenker zijn toekomstige situatie kent (verplaatsing van de verblijfplaats van één gewest naar een ander of van één land naar een ander, enz.).

De voornaamste tarieven van erfbelasting (in Vlaanderen – successierechten in de twee andere Gewesten) en schenkingsbelasting (in Vlaanderen – schenkingsrechten in de twee andere Gewesten) worden hierna, per gewest, weergegeven.

C. DE DIAGNOSE

Na alle nuttige inlichtingen te hebben ontvangen, kunnen we vervolgens:

- > bij benadering de erfbelasting berekenen die verschuldigd zou kunnen zijn bij uw overlijden,
- > de inkomsten bepalen die gegenereerd worden door het kapitaal met het oog op het verzekeren van uw levensstandaard,
- > en de moeilijkheden van de gegeven situatie vaststellen (kind in het buitenland, bezittingen in het buitenland, gehandicapt kind, familiale moeilijkheden) en ze vertalen in juridische termen (probleem van ongelijkheid tussen de kinderen, fiscale moeilijkheid van een schenking, enz.).

D. HET ZOEKEN NAAR EEN OPLOSSING

Na het stellen van de diagnose zal de vermogensplanner, in nauwe samenwerking met andere beroepsbeoefenaars die zich over het betrokken dossier ontfermen (notaris, bankier, accountant, advocaat, ...), één of meerdere oplossingen voorstellen die aangepast zijn aan de voorgestelde situatie: testament, wijziging van huwelijkscontract, schenking, oprichting van een vennootschap (maatschap of vennootschap met rechtspersoonlijkheid), gespreide belegging van het kapitaal, verkoop van een onroerend goed, wettelijke samenwoning, of elke andere passende oplossing voor het voorgestelde geval.

Het is essentieel om een oplossing voor te stellen die gemakkelijk ten uitvoer kan worden gelegd.

Het volstaat immers niet om een goede theoretische oplossing voor te stellen; ze moet probleemloos kunnen worden uitgevoerd. Het voorstellen van een schenking met voorbehoud van vruchtgebruik kan dus een goede oplossing zijn na de analyse van het voorgestelde geval, maar als de betrokken sommen op een rekening zijn geplaatst bij een bank die de opening van een rekening met opsplitsing van vruchtgebruik/naakte eigendom niet toelaat, dan zal die oplossing misschien moeten herzien worden. Hetzelfde geldt voor de berekening van een rente die de schenker jaarlijks zou kunnen ontvangen van de begiftigde: deze rente

moet eenvoudig berekenbaar zijn.

E. DE OPVOLGING VAN DE PLANNING: DE UITVOERING VAN DE VERRICHTINGEN

Het is niet voldoende om een oplossing voor te stellen of voor te bereiden in het kader van een successieplanning: ze moet ook nog uitgevoerd worden tot de afronding ervan. Een gedeeltelijke uitvoering kan de voorziene oplossing nutteloos of zonder gevolg maken.

Voorbeelden:

- > Bij een notariële schenking van roerende waarden die ingeschreven zijn op een bankrekening mag men niet vergeten die waarden over te brengen naar één of meerdere nieuwe rekeningen (in voorkomend geval opgesplitst in vruchtgebruik/naakte eigendom) op naam van de begiftigde.
- > Bij een schenking van de aandelen van een vennootschap moet het aandelenregister van die vennootschap gewijzigd worden (indien de aandelen op naam zijn), en moet men in voorkomend geval de leidinggevende instanties van de vennootschap op de hoogte brengen van die wijziging.
- > Na het opstellen van een testament moet dat testament neergelegd worden bij een notaris of moet worden voorzien in de bewaring ervan.
- > Als een schenking wordt gedaan ten gunste van een persoon die in het buitenland verblijft, moet die schenking worden aangegeven in het land waar de begiftigde verblijft en moet, in voorkomend geval, de schenkingsbelasting in dat land worden betaald.
- > Na een schenking van een onroerend goed moet de verzekeringsmaatschappij die dat onroerend goed dekt op de hoogte worden gebracht van de verandering van eigenaar.

F. DE CHECK-UP VAN DE PLANNING

1. OPVOLGING OP KORTE TERMIJN

Na de uitvoering van een oplossing in het kader van een successieplanning moet de opvolging op korte termijn van die oplossing bekeken worden.

Voorbeelden:

- > Na een fiscale regularisatie van de inkomsten moet men ervoor zorgen dat de inkomsten van het volgende jaar worden aangegeven in de jaarlijkse belastingsaangifte.
- > Na een schenking in volle eigendom van waarden die in het buitenland zullen blijven, moet nagegaan worden of de begiftigde het volgende jaar de rekening die hij op zijn naam geopend heeft en de ontvangen inkomsten correct aangeeft. Hetzelfde geldt indien er een schenking in volle eigendom wordt gedaan van een in het buitenland gelegen onroerend goed.

2. OPVOLGING OP MIDDELLANGE TERMIJN

Voorbeelden:

- > Het opgemaakte testament moet op regelmatige tijdstippen herlezen worden vermits de wensen van de toekomstige overledene kunnen evolueren. De wet kan eveneens veranderen en de levensomstandigheden kunnen een volledige herziening van de inhoud of de vorm van het testament tot gevolg hebben.
- > De persoon die bezig is met zijn vermogensplanning moet de begunstigingsclausule van de door hem afgesloten verzekeringsovereenkomsten of de statuten van de vennootschappen of de samenstelling van zijn vermogen op regelmatige tijdstippen herzien.

3. NIEUWE GEBEURTENISSEN

- > Het vermogensrecht evolueert voortdurend. Er moet dus rekening worden gehouden met wetswijzigingen, reglementaire en administratieve wijzigingen en wijzigingen in de rechtspraak.
- > De opvolging van een successieplanning is ook noodzakelijk wanneer er zich nieuwe “familiale” gebeurtenissen voordoen, zoals het overlijden van de vruchtgebruiker (wat in voorkomend geval kan aanleiding geven tot de aanwas van het vruchtgebruik ten gunste van een andere vruchtgebruiker).
- > Een begunstigde kan ook overlijden vóór de schenker of zich in het buitenland vestigen; er kunnen ook veranderingen optreden in de menselijke relaties tussen de personen van eenzelfde familie of tussen naasten, enz.

4. BEWARING VAN DOCUMENTEN

In het kader van de opvolging van een successieplanning is het essentieel dat er wordt gezorgd voor de bewaring van de documenten, in voorkomend geval gedurende tientallen jaren:

Voorbeelden:

- > De bankuittreksels van het debet van de rekening van de naakte eigenaar, in het kader van de gesplitste aankoop van een goed in vruchtgebruik/naakte eigendom.
- > De notulen van de algemene vergaderingen en de rekeningen van de maatschappen.
- > De ‘bijvoeglijke akte’ van een roerende niet notariële schenking, enz.